ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Απριλίου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 52

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3470. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 'Ιουλίου 1927 Ν.Δ. «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1927 Ν. Δ. «περὶ 'Επαρχιακῶν Συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων»..... 1

Νόμος 3471. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν»..... 2

Νόμος 3472. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπροθέσμων ἀνεκδικάστων δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως δικαιούχων ὁμογενῶν ἀνταλλαξίμων»..... 3

Νόμος 3473. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 'Οκτωβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον 3391 περὶ 'Επαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων»..... 4

Νόμος 3474. Περὶ τροποποιήσεως καὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ὁρισμοῦ μελῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει 'Ανταλλαγῆς λειτουργούσης Γνωμοδοτικῆς 'Επιτροπῆς». 5

Νόμος 3475. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 'Οκτωβρίου 1927 νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3391 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων»..... 6

Νόμος 3479. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 τοῦ 1922». 7

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως ἐκτελέσεως ἐναερίου ταξειδίου πρὸς περίπλουν τῆς Μεσογείου διὰ στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου τύπου Breguet 19 Hispano..... 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 'Ιουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων».

Νόμος 3470

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 5 'Ιουλίου 1927 Νομοθ. διάταγμα «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 140 (Τεῦχος Α') τῆς 13 'Ιουλίου 1927 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἕπεται :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον μόνον.

Τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια διὰ πράξεώς των ἐκδιδομένης κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον μετὰ ἔνορκον βεβαίωσιν ἐνώπιον αὐτῶν δύο τοὐλάχιστον ἀξιοπίστων μαρτύρων, πιστοποιοῦσι περὶ τῆς ἀφανείας προσφύγων ἀνταλλαξίμων ἐξαφανισθέντων ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 μέχρι τοῦ ἔτους 1923.

'Η περὶ ἀφανείας πρᾶξις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος εἰς τοὐλάχιστον εἷς τινα ἡμερησίαν ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ τόπου ἔνθα ἐλρεύει τὸ ἐκδοῦν αὐτὴν 'Επαρχιακὸν Συμβούλιον.

Τὸ παρὸν Νομοθ. διάταγμα ἰσχῦον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

'Εν "Υδρᾳ τῇ 5 'Ιουλίου 1927.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. 'Αγγελόπουλος, Π. Τσαλδάρης, Γ. Μερκούρης, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Α. Κανάρης, Α. Μπακάλμπασης.

'Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' 'Ημῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

'Ο ἐπὶ τῆς Γεωργίας 'Υπουργὸς
Γ. 'Εξηντάρης

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Απριλίου 1928.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν».

Νόμος 3471

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 263 (Τ. Α') τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἕπεται:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δ]βρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1) Συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, ὑπαγόμενον εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν καὶ κοινωφελῶν περιουσιῶν».

2) Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ συγκέντρωσις καὶ διάθεσις, κατὰ τὸ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, τῶν περιουσιῶν τῶν τέως ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν κοινοτήτων καὶ κοινοτικῶν ὀργανισμῶν, μονῶν, ἐκκλησιῶν, σχολῶν, νοσοκομείων καὶ πάσης φύσεως νομικῶν προσώπων, ἱδρυμάτων καὶ ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας, οἵτινες ἔπαυσαν λειτουργοῦντες λόγῳ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖ τὰς ἀνωτέρω κοινότητας, νομικὰ πρόσωπα, ἱδρύματα καὶ ὀργανισμούς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3) Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐκλεγομένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 11 καὶ 12 ὁριζόμενα, ἐκπροσωπεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ παντὸς τρίτου.

Ἄρθρον 2.

1) Τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, παρ' οἷς εὑρίσκονται ὁπωσδήποτε περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 ἀναφερομένων περουσιῶν ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

α') Νὰ καταθέσωσι τὰ ἐξ αὐτῶν μετρητὰ ἢ τίτλους πάσης φύσεως εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 δικαιούχων καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὸ Ταμεῖον ἀντίγραφα τῶν ἀποδείξεων καταθέσεως.

Ἡ Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον καὶ Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῇ ὑπαρχούσας καταθέσεις καὶ πᾶν ἐν γένει περιουσιακὸν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 περιουσιῶν.

β') Νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὰ εἰς χεῖράς των εὑρισκόμενα κινητὰ καὶ ἀκίνητα.

2) Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια, τὰ τιμαλφῆ καὶ οἱαδήποτε ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα περιῆλθον ἢ ἤθελον ὁπωσδήποτε περιέλθει εἰς τὴν κατοχὴν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπιτροπῶν φυλάξεως ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων ἢ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων. Τὰ ἤδη παραδοθέντα εἰς τὰ μουσεῖα τοῦ Κράτους ἱστορικὰ κειμήλια καὶ ἔργα τέχνης παραμένουν εἰς αὐτὰ πρὸς φύλαξιν.

3) Ἡ ἐκ μέρους τοῦ κατόχου παράβασις τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν καὶ ὑποχρεώσεων, πλὴν τῶν ἄλλων ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν τυχὸν συνεπειῶν, καθιστᾷ αὐτόν, ἄνευ οἱασδήποτε ὀχλήσεως, ὑπερήμερον.

Ἄρθρον 3.

1) Ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς πλήρη καταγραφὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, παραλαμβάνουσα καὶ τὰ μέχρι τοῦδε τηρούμενον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας ἀρχεῖον διαχειρίσεως αὐτῶν, καταργουμένων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ Ἐπιτροπῶν φυλάξεως ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων.

2) Ἐπίσης ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀνάληψιν ἐκ τῶν Τραπεζῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν παρ' αὐταῖς κατατεθειμένων καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ὑπαγομένων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 δικαιούχων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, μετὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1643 «περὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν κλπ.» καὶ τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1919 ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου τούτου διατάγματος ἐκκαθάρισιν τῶν μήπω ἐκκαθαρισθεισῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν τῶν περιερχομένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 δικαιούχους, γνωστοποιεῖ τὸ προϊὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸ Ταμεῖον, εἰς ὃ καὶ καταβάλλει ἢ παραδίδει αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1) Περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

α') Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος περιουσιακὰ στοιχεῖα.

β') Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί, ἔρανοι καὶ εἰσφοραί.

γ') Τὰ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους διατιθέμενα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου ποσά.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου θέλει μεριμνήσει, ὅπως διατεθῇ ποσὸν μέχρι 50.000.000 δραχμῶν εἰς ὁμολογίας, λαμβανομένας ἐκ τοῦ ὅλου ἐκδοθησομένου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ποσοῦ ὁμολογιῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κανονισθησόμενα δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

Αἱ ὁμολογίαι αὗται, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκποιηθοῦν ἐπ μίαν τριετίαν, θέλουν παραμείνει κατατεθειμέναι παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 6.

1) Ἡ ταμειακὴ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου ἐνεργεῖται διὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ κατατίθενται πάντα τὰ χρηματικὰ ποσὰ ἐντόκως ὡς καὶ οἱ παντὸς εἴδους χραματικοὶ τίτλοι, καί, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὰ παντὸς εἴδους τιμαλφῆ καὶ κειμήλια.

2) Οἱ τόκοι, τὰ τοκομερίδια, τὰ μερίσματα, καὶ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲν διατίθενται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, κεφαλαιοποιοῦνται καὶ κατατίθενται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 δικαιούχων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 περιουσιακὰ στοιχεῖα διατίθενται ὑπὲρ παρεμφερῶν σκοπῶν, ἤτοι θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἄλλων ἐκπολιτιστικῶν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ἀναγκῶν, ὁριζομένων διὰ πράξεως τοῦ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδο-

τήσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον ἡ μετὰ τὴν Σύμβασιν τῆς Ἀνταλλαγῆς ἐκτέλεσις τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ αὐτῶν κρίνεται ἀνέφικτος.

"Αρθρον 8.

1) Ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαγραφομένου προορισμοῦ τοῦ Ταμείου δικαιοῦται ἡ Διοίκησις αὐτοῦ νὰ προβαίνῃ εἰς ἐπωφελῆ ἐκποίησιν τῆς ἐκ κινητῶν ἢ τίτλων ἀποτελουμένης περιουσίας ἣν κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαχειρίζεται.

Ἡ ἐκποίησις τῶν πάσης φύσεως χρηματικῶν τίτλων ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, λαμβανομένης δι' ὁμοψηφίας ἐξ τοὐλάχιστον μελῶν, μέσῳ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

2) Τίτλοι συνολικῆς ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν δὲν δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

Κινητὰ ἀξίας ἄνω τῶν 10.000 δραχμῶν ὡς καὶ ἀκίνητα ἐκποιοῦνται πάντοτε κατόπιν δημοπρασίας ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου, κάτω ὅμως τῶν 10.000 δραχμῶν ἐκποιοῦνται ἀπ' εὐθείας δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

3) Ἐξαιρετικῶς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνεγερθέντων ἢ ἀνεργερθησομένων ναῶν εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς διάθεσις ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων μικρᾶς ἀξίας, στερουμένων ἰδιαιτέρας σημασίας ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης.

"Αρθρον 9.

1) Ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίζῃ κατ' ἔτος προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς διαχειριζομένης ὑπ' αὐτοῦ περιουσίας, ὅστις, ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2) Ἐπίσης ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον κατ' ἔτος ἢ ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς της.

3) Ἐπιπλέον ὑποχρεοῦται, ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀντίγραφα τῶν ἐκδοθεισῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντολῶν πληρωμῆς μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν πρὸς ἔλεγχον.

"Αρθρον 10.

1) Ὁ ἐν γένει ἔλεγχος τοῦ Ταμείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀντιπροσωπευομένου παρ' εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁριζομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ δυναμένου νὰ μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου.

2) Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιοῦται ἀποζημιώσεως ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι δέκα πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

"Αρθρον 11.

1) Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ ἑκτὼ ἀμίσθων μελῶν, προσφύγων, ἐξ ὧν οἱ τέσσαρες Μικρασιᾶται, οἱ δύο Θρᾷκες καὶ οἱ δύο Πόντιοι.

2) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἅμα τῇ συγκροτήσει του, συνερχόμενον εἰδικῶς, ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τῶν παρόντων τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ ὁρίζει τὰς κατὰ μῆνα ἀποδοχάς.

3) Δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ Πρόεδρος πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἢ εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἢ διετέλεσε τοιοῦτον καὶ ἀπεχώρησε μὲν τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ δὲν παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του.

4) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου ὁρίζεται διετής, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον τρόπον.

5) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται ἐπὶ διετεῖ θητεία.

"Αρθρον 12.

1) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἔτους ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον, συνερχόμενον τοῦτο εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν, ὁρίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὰ τέσσαρα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα, ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, δέον νὰ ἀποχωρήσουν τοῦ Συμβουλίου, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκλέγει τοὺς διαδόχους αὐτῶν, οἵτινες καὶ ἀναλαμβάνουν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

2) Καθ' ἕκαστον ἔτος, δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου, τὰ μέλη τὰ ὁποῖα, ὡς συμπληροῦντα διετῆ ὑπηρεσίαν, πρόκειται ν' ἀποχωρήσουν, ἀντικαθιστῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

3) Σύμβουλος ἐκλεγόμενος βουλευτὴς ἢ διορισθεὶς εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἀποχωρήσας καὶ ἀντικαθίσταται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

4. Θέσις Συμβούλου, κενουμένη ἐξ ἄλλων πλὴν τοῦ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους λόγων, ἀναπληροῦται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον· ἡ ὑπηρεσία τοῦ οὕτως ἐκλεγομένου λήγει καθ' ὃν χρόνον θὰ ἔληγεν ἡ τοῦ ἀντικαθιστωμένου.

5) Μέλος τοῦ Συμβουλίου ἀποχωρῆσαν ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ ἐκ νέου πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 13.

1) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2) Διὰ τὴν ἀπαρτίαν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία πέντε τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων. Διὰ τὴν κατάρτισιν ὅμως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς καὶ διὰ τὴν διάθεσιν ποσοῦ ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἀπαιτεῖται ὁμοψηφία ἐξ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν.

3) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

4) Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῶν μελῶν ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 14

1) Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου, διοριζόμενον καὶ ἠτιολογημένως ἀπολυόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελεῖται κατ' ἀνώτατον ὅριον.

α') Ἐξ ἑνὸς προϊσταμένου.
β') Δύο γραμματέων.
γ') Δύο λογιστῶν.
δ') Δύο γραφέων.
ε') Δύο δακτυλογράφων καὶ
στ') Ἑνὸς κλητῆρος.

2) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μὴ δυνάμεναι ὅμως νὰ ὑπερβοῦν τὰς ἀντιστοίχους ἀποδοχὰς τῶν μονίμων ὑπαλλήλων.

3) Κατὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ ἀποσπασθοῦν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου δημόσιοι ὑπάλληλοι δι' ἀποφάσεως τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάγονται.

4) Εἰς τοὺς οὕτως ἀποσπωμένους ὑπαλλήλους χορηγεῖται πρόσθετος ἀποζημίωσις μέχρι 1)3 τῶν ἀποδοχῶν των ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 15.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ὅστις, συνταχθησόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θέλει περιλάβει καὶ λεπτομερείας τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν συνεδριῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ τάξεως τοῦ Ταμείου καθορισθήσονται τὰ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ.

"Αρθρον 16.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἐκτὸς μελῶν τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 17.

Τελικαὶ διατάξεις.

1) Ἅπαντες οἱ διαχειριζόμενοι περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπτόμενα θεωροῦνται δημόσιοι ὑπόλογοι.

2) Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, θέλουν κανονισθῆ τὰ τῆς λογιστικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

3) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη
Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Μ. Κίρκος, Α. Παπαναστασίου, Α. Μπακάλμπασης, Α. Μιχαλακόπουλος, Ν. Βελέντζας, Π. Μερλόπουλος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπροθέσμων ἀνεκδικάστων δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως δικαιούχων ὁμογενῶν ἀνταλλαξίμων».

Νόμος 3472

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπροθέσμων ἀνεκδικάστων δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως δικαιούχων ὁμογενῶν ἀνταλλαξίμων» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 267 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον ὡς ἕπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 3 τοῦ νόμου 3392 ταχθεῖσα τρίμηνος προθεσμία λειτουργίας τῶν δι' αὐτοῦ συνταχθεισῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐμπροθέσμων ἀνεκδικάστων δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως δικαιούχων ὁμογενῶν ἀνταλλαξίμων παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι τρίμηνον ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπανασυστάσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν.

2. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς παρατάσεως δι' ἀποφάσεώς του ἐπὶ ἓν εἰσέτι δίμηνον τῆς προθεσμίας λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 2.

Κυροῦνται αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 3 τοῦ νόμου 3392 ταχθείσης προθεσμίας ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν συσταθεισῶν δυνάμει τοῦ ἰδίου νόμου πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν. Εἰς τοὺς προέδρους, τὰ μέλη καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καταβάλλεται ἡ νόμιμος ἀποζημίωσις διὰ τὰς πρὸς ἔνδοσιν τούτων γενομένας συνεδριάσεις.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐμπροθέσμου τῶν ἀνεκδικάστων δηλώσεων ἐκκαθαρίσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ μιᾶς ἢ καὶ πλειόνων τριμελῶν ἐπιτροπῶν ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀποφαίνονται δι' ἠτιολογημένης πράξεώς των περὶ τοῦ ἐμπροθέσμου, παραπέμπουσι δὲ τὰς δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐκτιμητικὰς ἐπιτροπὰς πρισυπογράφοντος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. 3 τοῦ νόμου 3392 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Αἱ Ἐπιτροπαὶ εἶνε τριμελεῖς, προεδρεύονται δὲ ὑπὸ νομομαθοῦς κατὰ προτίμησιν πρόσφυγος μὴ ἐξασκοῦντος δικηγορικὸν ἐπάγγελμα.

Τὰ λοιπὰ μέλη δέον νὰ εἶναι πρόσφυγες. Ἅπαντα τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ὁμοίως διορίζονται καὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 5

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 4 τασσομένη προθεσμία ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ τῶν πράξεων τῶν διὰ τοῦ νόμου 3392 συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν λήγει μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 1 τοῦ νόμου 3392 «περὶ τοῦ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν μὴ ἐκδικασθεισῶν ἐμπροθέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων ὁμοεθνῶν ἀνταλλαξίμων» εἶνε ὅτι παραπέμπονται πρὸς ἐκδίκασιν πᾶσαι αἱ δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως αἱ ὁπωσδήποτε μὴ ἐπιδικασθεῖσαι, ἐπιτρεπομένης ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ πρωτοτύπου τῆς παραπομπῆς τοῦ ἀρχικοῦ εἰς χεῖρας τοῦ δικαιούχου ἀντιγράφου ἐφ' ὅσον τοῦτο μετ' ἔλεγχον ἀποδεικνύεται ἐμπρόθεσμον.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν λειτουργοῦσαν πρωτοβάθμιον ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη
Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Καφαντάρης, Μ. Κίρκος, Α. Παπαναστασίου, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Α. Μπακάλμπασης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μιχαλακόπουλος, Ι. Μεταξᾶς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον 3391 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων».

Νόμος 3473

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν Νόμον 3391 «περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 242 (Τεῦχος Α') τῆς 8 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἕπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν νόμον 3391 «περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων» προστίθεται ἄρθρον 6 ἔχον οὕτω :

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ συνερχωνται κατ' ἰδίαν ἢ καὶ ἀπὸ κοινοῦ εἰς συσκέψεις καὶ ἐκφράζωσιν εὐχάς, διατυπώνωσι γνώμας ἐν γένει ἢ ἐκδίδωσι ψηφίσματα ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ἄλλης φύσεως ζητημάτων μὴ ἀναφερομένων ρητῶς εἰς τὰ ἐν ἄοθρῳ 2 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα καθήκοντα αὐτῶν.

2. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται νὰ συμμετέχωσιν εἰς οἱαδήποτε σωματεῖα ἢ καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὁπωσδήποτε εἰς τὰς συνελεύσεις αὐτῶν.

3. Αἱ αὐταὶ ἀπαγορρύσεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν.

4. Οἱ παραβάται οἱασδήποτε ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματός των ὡς μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἀντικαθίστανται ὁμοίως ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 4 τοῦ παρόντος ἐπιλαχόντων ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(5)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ὁρισμοῦ μελῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς λειτουργούσης γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς».

Νόμος 3474

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 νομοθ. Διάταγμα «περὶ ὁρισμοῦ μελῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς λειτουργούσης Γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 267 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον ὡς ἕπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὴν ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, 2) τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κλπ. Ἐπιτροπῆς, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΑΣ' συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 3 Νοεμβρίου 1927, καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς λειτουργούσης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, περιορίζεται ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς πέντε.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἡ κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημίωσις τῶν μελῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι δέκα συνεδριάσεων μηνιαίως.

Τὸ παρὸν οὕτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(6)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3391 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων».

Νόμος 3475

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐκδοθὲν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3391 «περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 242 (Τεῦχος Α') τῆς 8 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἕπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν πρασφυγικῶν ζητημάτων», μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3391 προστίθεται ἐδάφιον 7, ἔχον οὕτω:

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἵνα εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τῶν κατοίκων μιᾶς ἐπαρχίας σημαντικὸς ἀριθμὸς εὑρίσκεται συγκεντρωμένος εἰς περιφέρειαν ἢ πόλιν τινὰ ἄλλην ἐκτὸς τῆς καθοριστθείσης ἤδη ὡς ἕδρας τοῦ ἀρχικῶς συσταθέντος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, νὰ συστήσῃ καὶ δεύτερον τοιοῦτον ἐκλεγόμενον κατὰ τὸν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον τρόπον.

Διὰ τῆς περὶ συστάσεως πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζεται καὶ ἡ κατὰ περιφέρειαν ἁρμοδιότης τοῦ δευτέρου τούτου συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3391 μετὰ τὰς λέξεις δραχμῶν 2.000 προστίθενται αἱ λέξεις «καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ἰσχύον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

(7)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 τοῦ 1922».

Νόμος 3479

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920, περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 τοῦ 1922».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως» καὶ τὴν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1927 γνωμάτευσιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189/1920, περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927/1922» καὶ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 24 Νοεμβρίου 1926 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως Νομοθετικῶν τινων Διαταγμάτων» μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 3, τροποποιούμενα ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2189 (1920) «περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

2. Ἐπὶ ἐμφυτευτικῶν ἐκτάσεων, εὑρισκομένων ἐντὸς κτήματος κηρυχθέντος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἀπαλλοτριωτέου, ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διαδικασία αὐτοῦ, τηρουμένων ἰδίᾳ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 120.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2927 (1922), προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος ἀναλυομένη εἰς δύο ἐδάφια.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐμφυτεύσεως κατὰ τὰς περὶ ἐξαγορᾶς αὐτῆς διατάξεις δὲν περιλαμβάνεται ὡς συστατικὸν στοιχεῖον τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἀπαιτουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς ὕπαρξιν τῆς ἐμφυτεύσεως ὑπὸ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου παραδεδεγμένων στοιχείων καὶ ἰδίᾳ τῆς εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκατέρωθεν ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων, τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμοζομένης καὶ προκειμένου περὶ κτήσεως ἐμφυτευτικοῦ δικαιώματος ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς Μονάς.

2. Αἱ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοιούτου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀπορριφθεῖσαι αἰτήσεις ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ νέου πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2926, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως. Ἡ ἔφεσις συζητεῖται ὡς νόμῳ προτετιμημένη πρὸ πάσης ἄλλης τὴν πρώτην δικάσιμον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου εἶναι τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Ἐφετείου καθιστάμεναι τελεσίδικοι καὶ ἀμετάκλητοι, ἀποτελοῦσι τίτλον ἐκτελεστόν.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 προστεθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 2927 προστίθενται ταῦτα, ἡ δὲ ὅλη διάταξις μετὰ τῆς προσθήκης διαμορφοῦται οὕτως:

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν παρεχωρήθη φυτεία ἤδη ἐτοίμη εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ συμβολαίου ὑπὸ ὅρους ἐμφυτευτικούς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς ἀσκεῖ ὁ ἐμφυτευτὴς μετὰ τὴν πάροδον τοὐλάχιστον εἰκοσιπενταετίας παρατεινομένης ἀναλόγως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ ψιλὸς κύριος κέκτηται ἐλευθέραν φυτείαν ἀνωτέραν τῶν τριάκοντα στρεμμάτων.

2. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἤθελεν εἶναι ἰδιοκτήτης ἐλευθέρας φυτείας κατωτέρας τῶν τριάκοντα στρεμμάτων, τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς ἀσκεῖται μετὰ τεσσαρακονταετίαν.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος ἐξαγορᾶς περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῶν 2)3 τῆς φυτείας, τοῦ τελευταίου 1)3 ἀπαλλαττομένου τοῦ ἐμφυτευτικοῦ βάρους διὰ τῆς αὐτῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Διὰ τῆς αὐτῆς διαδικασίας δύναται καὶ ὁ ψιλὸς κύριος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἄνω μερικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐμφυτευτικοῦ βάρους.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ψιλὸς κύριος συνέτρεξε δι' ἰδίων δαπανῶν εἰς τὴν ἐμφύτευσιν ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς περιορίζεται εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς φυτείας τοῦ τελευταίου τετάρτου ἀπαλλαττομένου τοῦ ἐμφυτευτικοῦ βάρους διὰ τῆς αὐτῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ ἐπιδικασθεῖσα τῷ κυρίῳ ἀποζημίωσις καταβάλλεται αὐτῷ εἰς ἓξ ἴσας δόσεις πληρωτέας κατ' Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους, δικαιοῦται ὅμως ὁ εἰς καταβολὴν ὑπόχρεως νὰ ἀποπληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ἓξ δόσεων ἢ καὶ ἐφ' ἅπαξ.

2. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται οὕτω:

Μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη μεταξὺ κυρίου καὶ ἐμφυτευτοῦ ἡ νομικὴ σχέσις τῆς ἐμφυτεύσεως. Μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ τῆς μεταγραφῆς τῆς διαταξάσης τὴν ἐξαγορὰν ἀποφάσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ὑποχρεοῦται ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ ψιλὸς κύριος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ πλείονος ἢ ἐλάσσονος τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου καταβαλλομένας τὸν Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον τυχὸν διαφορᾶς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ εἶνε ὑπέγγυον τὸ ἐξαγορασθὲν κτῆμα, ἔχοντος τοῦ ἰδιοκτήτου προνομιακὰ πρὸ παντὸς ἄλλου δανειστοῦ ἐνυποθήκου ἢ ἐγχειρογράφου δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2189 ἡ παράγραφος ἀπὸ τῶν λέξεων «ἢ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως κλπ.» μέχρι τέλους τοῦ ἄρθρου, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς «καὶ ἡ αἰτία τῆς καταθέσεως, ἀποδίδονται δὲ κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τηρουμένης ἀναλόγως τῆς διαδικασίας τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου (ἄρθρα 86 καὶ 87) τῆς διατάξεως λαμβανούσης τὴν ἐπομένην μορφήν:

Ἐὰν τὸ ἐξαγοραζόμενον κτῆμα βαρύνεται μὲ ὑποθήκην ἢ προσημείωσιν ἐκ χρεῶν βαρυνόντων τὸν ψιλὸν κύριον αἱ καταβολαὶ τῶν δόσεων γίνονται παρὰ τοῦ ὑποχρέου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφονται τὰ κατατιθέμενα ποσὰ εἰς μετρητά, καὶ ἡ αἰτία τῆς καταθέσεως, ἀποδίδονται δὲ κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τηρουμένης ἀναλόγως τῆς διαδικασίας τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου (ἄρθρα 86 καὶ 87 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1926).

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2189 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Αὐγούστου 1923 ἀντικαθίσταται οὕτω:

1. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου τοῦ ψιλοῦ κυρίου ὑποχρεουμένου εἰς τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενον ἐξαγορὰν τῶν ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων, αἱ ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις αἱ κατὰ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου νομομηχανικοῦ κείμεναι α') ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων τῶν ἐχουσῶν πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων, β') ἐντὸς τῆς οἰκοδομικῆς ζώνης τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν ἢ καὶ εἰς ἀκτῖνα 1000 μέτρων ἀπὸ ταύτης, καὶ γ') ἐντὸς τῆς οἰκοδομικῆς ζώνης τῶν προαστείων, χωρίων καὶ συνοικισμῶν ἐν γένει τῶν περιφερειῶν τῶν τ. δ. Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν.

2. Ἐὰν ἐμφυτευτικὴ ἔκτασις ἕνεκα τῆς γειτνιάσεως αὐτῆς εἰς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς, συνοικισμοὺς μὴ περιλαμβανομένους εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἔχει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων ἀξίαν μᾶλλον οἰκοπέδου ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ δὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῆς πλησιοχώρου πέραν τοῦ συνοικισμοῦ κειμένης συνήθους καθαρᾶς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὁ ψιλὸς κύριος δικαιοῦται νὰ ἐξαγοράσῃ ἐναντι ἀποζημιώσεως τὰ ἐμφυτευτικὰ δικαιώματα.

3. Ἡ εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὰ 50 ο)ο τῆς τρεχούσης ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος προκειμένου περὶ ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων κτηθέντων ἀπὸ 25ετίας καὶ πλέον, εἰς τὰ 40 ο)ο τῆς τρεχούσης ὁλικῆς ἀξίας, προκειμένου περὶ ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων κτηθέντων ἀπὸ 15ετίας μέχρις 25ετίας, καὶ εἰς τὰ 30 ο)ο τῆς τρεχούσης ὁλικῆς ἀξίας προκειμένου περὶ ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων κτηθέντων ἀπὸ χρόνου κατωτέρου τῆς 15ετίας, τοῦ ψιλοῦ κυρίου ὑποχρεουμένου νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ πάσας τὰς γενομένας ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κτήματι μονίμου βελτιώσεις.

4. Ὁ ψιλὸς κύριος δικαιοῦται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν καταβολῆς τῆς ἐπιδικασθείσης κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποζημιώσεως καὶ τῆς εἰς αὐτὸν παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξ ἀδιαιρέτου κυριότητος ἐπὶ τοῦ κτήματος διὰ δηλώσεως αὐτοῦ γενομένης ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως. Ἡ δήλωσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ μεταγραφῆς διατάξεις τοῦ νόμου ΤΣΤ' τοῦ 1856. Μεταγραφείσης τῆς δηλώσεως ταύτης ὁ ἐμφυτευτὴς καθίσταται αὐτοδικαίως συγκύριος ἐπὶ τῶν 50, 40 ἢ τῶν 30 ο)ο τοῦ κτήματος.

5. Ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Προέδρων Πρωτοδικῶν ἀπορριφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου δι' ἔλλειψιν ἁρμοδιότητος δικάζονται αὖθις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δευτεροβαθμίου δικαστηρίου μετὰ νόμιμον κλῆσιν τῶν διαδίκων.

6. Εἰς τὰς ἐκκρεμεῖς δίκας ἡ ἰδιότης τῆς ἐμφυτευτικῆς ἐκτάσεως ὡς οἰκοπέδου μᾶλλον ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως προτείνεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἀνεξαρτήτως ἂν ἤδη ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἰδιότητος ταύτης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

7. Αἰτήσεις ἐμφυτευτοῦ περὶ ἐξαγορᾶς ψιλῆς κυριότητος ἢ ψιλοῦ κυρίου περὶ ἐξαγορᾶς ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων ἐνδικασθεῖσαι ὑπὸ τὸ κράτος διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐξαγορᾶς κυριότητος κλπ. ἐμφυτευτικῶν κτημάτων», ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀμφισβήτησις ἂν αἱ ἐπίδικοι ἐκτάσεις ἔχουσιν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, καὶ οὐχὶ καὶ αἱ δίκαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἀμφισβήτησις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου, ἀνασυζητοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐμφυτευτοῦ ἢ ψιλοῦ κυρίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἴρεται ἡ τελεσιδικία ὑποχρεουμένου τοῦ Ἐφετείου ν' ἀποφανθῇ συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐὰν τὸ κτῆμα κέκτηται οἰκοπεδικὴν ἀξίαν μᾶλλον ἢ γεωργικὴν τοιαύτην.

8. Αἱ ἤδη ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων σχετικαὶ τῷ παρόντι δίκαι ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀκυρουμένης πάσης προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀντικειμένης εἰς τὰς παρούσας διατάξεις.

9. Τρόπος καταβολῆς τῆς εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως καὶ διαδικασία πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ ἐμφυτευτικοῦ δικαιώματος ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἡ ἐν τῷ παρόντι ὁριζομένη καὶ ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρῳ 12 ἀτελείας, μόνον δὲ μετὰ τὴν τελεσιδικίαν καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως ἐπέρχεται κατάργησις τῆς ἐμφυτευτικῆς σχέσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἐδάφ. 2 τοῦ νόμου 2189 προστίθεται καὶ ἕτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 2927 ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐτησίου κανόνος ἰσχύουν αἱ μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων συμφωνίαι, ἀφ' ἧς αὗται ἐγένοντο, τῆς ὅλης διατάξεως ἐχούσης οὕτω:

1. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ εἰς εἶδος καταβλητέου ἐτησίου κανόνος ὁρίζεται διὰ μὲν τὰς ὑφισταμένας ἤδη ἐμφυτεύσεις εἰς 20 ο/ο, διὰ δὲ τὰς συνομολογηθησομένας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου εἰς 15 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

2. Πᾶσα πέραν τοῦ ὁρίου τούτου συμφωνία θεωρεῖται ἀθέμιτος καὶ εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΩΗΖ' τοῦ 1911 «περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας».

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς παρεχωρήθησαν ὑπὸ ἐμφυτευτικοὺς ὅρους φυτεῖαι ἕτοιμοι ἤδη, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐτησίου κανόνος ἰσχύουν αἱ μεταξὺ τῶν μερῶν συμφωνίαι, ἀφ' ἧς αὗται ἐγένοντο.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2927 προστίθεται: «συμψηφιζομένων ἅμα τῶν τυχὸν γενομένων παρακαταθηκῶν μετὰ τῶν τόκων εἰς τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἀποζημίωσιν».

Ἄρθρον 8.

1. Καταργοῦνται: τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 4, τὰ ἄρθρα 7, καὶ 10 καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2189. Ἀπαλείφονται ἐκ τοῦ προστεθέντος διὰ τοῦ νόμου 2927 εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2189 ἐδάφ. 4 λέξεις «ἐν Ἀττικῇ».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ β' ἄρθρου τοῦ νόμου 2926 προστίθεται ὡς 5 ἐδάφιον, τὸ ἑξῆς:

Εἰς τοὺς μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος καλλιεργητὰς καὶ ψιλοὺς κυρίους ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ἐχόντων γεωργικὴν ἀξίαν ἀφίνεται τῇ αἰτήσει τούτων τὸ 1)5 τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἐμφυτευτικῶν κτημάτων. Ἡ διάταξις αὕτη διὰ τοὺς μὴ καλλιεργητὰς ψιλοὺς κυρίους ἰσχύει διὰ τὰς αἰτήσεις περὶ ἐξαγορᾶς ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων, τὰς ὑποβληθείσας ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν ἀρχῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1927 καὶ ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος, τελεσίδικος ἀπόφασις.

2. Ὁ ἐμφυτευτικὸς νόμος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν Ἑπτανήσῳ, ἐν ᾗ ἰσχύουσιν εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν νόμων 2189, 2926, 2927 καὶ Ν. Δ. τῆς 19 Αὐγούστου 1923 μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ μεταγενεστέρων ἔτι τοιούτων, ὡς καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν παραπομπῶν καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ παραγράφων, ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἐμφυτευτικῶν νόμων».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθησομένου ἅμα πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἐξηντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ ἐγκρίσεως ἐκτελέσεως ἐναερίου ταξειδίου πρὸς περίπλουν τῆς Μεσογείου διὰ στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου τύπου Breguet 19 Hispano.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν διὰ στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου τύπου Breguet 19 Hispano ἐκτέλεσιν ἐναερίου ταξειδίου πρὸς περίπλουν τῆς Μεσογείου μὲ τὸ κάτωθι δρομολόγιον:

Ν. παραλίαν Μ. Ἀσίας-Χαλέπιον-Ἀλεξάνδρειαν-Κάϊρον-Τρίπολιν — Τύνιδα — Ἀλγέριον—Μαρόκον—Ισπανίαν — Παρισίους—Ρώμην.

Εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας τοῦ ἀεροπλάνου ὁρίζομεν τὴν κάτωθι ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν:

Συνταγματάρχην Ἀδαμίδην, χρ. λίρας Ἀγγλίας δύο.

Ὑπολοχαγὸν Παπαδᾶκον Ε., λίρας Ἀγγλίας μίαν καὶ σελ. 5.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Μαζαράκης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.